

(ומהצדדים האלו פעמים היא נקבה קרויה לפלח) זהו שכטוב בזאת יבא אהרון אל הקדש, מצד הימין, לפעמים היא רוחקה מפניהם מצד השמאלי, ואל יבא בכלל עת אל הקדש, מצד סימין היא לא מקבלת טמאה. טוב הוא ימינו, אבל מקומה טוב מקבלת טמאה מרעה ומרות, והוא מקבלת טמאה מרעה ומרות, מקום אין לו קרבנה (נ"א אל הקיש היא לא מקבלת טמאה, אבל מקומו טוב מקבל טמאה מרעה, ומאותו מקום שאין לו קרבנה), ושם אリー קרבן לקרביב, וקטרת להרחיק רום הטמאה מאותו מקום, ולקרבן זכות לשמאלי הגבירה ולהרחיק משם השפה, ומשום זה כל השמות יש בה. ונראהה שהדרה אחריו מצד תלבנה, ומצד העמוד האמצעי נקרהת קדם, וסוד הדבר - לאחר וקדם צרפתני, ובגלותה השיב אחר ימינו מפני איזיב. מי קאיב? זה סמא"ל, שבל אלהים אחרים הם לאחר, וכדי שלא יסתכלו בשכינה שהיא למערב, שהוא אחורי, שם אותה בימין, ומשום אחורי, שבל אלהים אחרים איןון לאחר, ובגין דא סמא"ל, מפני איזיב (אייה ב ג), מי איזיב דא סמא"ל, דבל אלהים אחרים איןון לאחר, ובגין דלא יסתכלו בשכינה דאייה למערב דאייה לאחר, שייה לה בימינא, ובגין דא אסור לצלאה לאחר, ומן סם המות שבתאי", ובגין דתנות אחרים, ומפני סם המות שבתאי", ואילו שבתאי"י, אליהם אחרים שבתאי", א"י שבתאי, שבתאי"י - האותיות שלו אי שבת.

צראבים ישראלי לשונות לה מקום ושם ומעשה, וזה שנוי מקום ושוני השם ושני המעש, כדי שלא יזכיר בו האיזיב שהיא סמא"ל, וזהו השיב אחר ימינו וככו. אם זוכים לשמר שבת, צרייך לשנותו מימות החל בלבושים ומأكلים שהם ענג שבת, שאם היה רגיל לאכל שתי סעודות לשנויי ליה מיוםין בחולא בלבושים ומיכלין בחולא ענג שבת, דאם היה

ורע, מפטרא דיליה היא קריבא למלא, (נ"א ומפטראן אלון לומניין אידי נוקבא קריבא למלא), הגדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרון אל הקדש מפטרא דימינא, לומניין אידי רחיקא מגיה מפטרא דשמאלא, ואל יבא בכלל עת אל הקדש, מפטרא דימינא אידי לא מקבל אלא טוב הוא ימינו, אבל אטרהא טוב טומאה, מקבלת טומאה מרעה ומרות, והוא אתר לית ליה מקבל אלא טומאה מרעה ומרות, אבל אטרהא קרייבו, (נ"א אל הקדש אידי לא מקבל טומאה, אבל אטרהא טוב מקבל טומאה מרעה ומלהו אתר דליה ליה קרייבו), ומפני צרייך קורבנא לךרבא, וקטרת לרחיקא רום הטומאה מההוא אתר, ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא, ולרחיקא שפהה מפן, ובגין דא כל שמהן איתת ביה. ואתקרי שדרה אחר מפטרא דסירה, ומפטרא דעתודא דאמצעיתא אתקרי קדם, ורזא דמלחה אחר וקדם צרפתני (זהלים קלט ח), וגבילותא השיב אחר ימינו מפני איזיב (אייה ב ג), מי איזיב דא סמא"ל, דבל אלהים אחרים איןון לאחר, ובגין דלא יסתכלו בשכינה דאייה למערב דאייה לאחר, שייה לה בימינא, ובגין דא אסור לצלאה לאחר, ומן סם המות שבתאי", ובגין דתנות אחרים, ומפני סם המות שבתאי"י, אליהם אחרים שבתאי"י, ואילו שבתאי"י אליהם אחרים שבתאי"י, ובגין דיליה אי שבת.

צראבן ישראלי לשני לה אתר ושמא ועוזרא, ודא איהו שנוי מקום ושני המשם ושני מעשה, בגין דלא אשתחזע ביה איזיב דאייהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחר ימינו וככו, אם זבאן (דף נז ע"א) לנטרא שבת, צרייך לשנויי ליה מיוםין בחולא בלבושים ומיכלין בחולא ענג שבת,